

Llei 12/2017, del 22 de juny, d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassegurances del Principat d'Andorra (Text refós per LesLleis.com)

i Corresponen a l'Autoritat Financera Andorrana (AFA) la missió i objectius de la supervisió del sector assegurador i reassegurador així com les potestats de control i supervisió del sector assegurador i reassegurador, per aplicació dels articles 3 bis i 4 bis de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Índex

[Mostra/Amaga]

- [Exposició de motius](#)
- [Títol I. Disposicions generals](#)
 - [Capítol primer. Objecte i àmbit d'aplicació](#)
 - [Article 1. Objecte](#)

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 de juny del 2017 ha aprovat la següent:

Llei 12/2017, del 22 de juny, d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassegurances del Principat d'Andorra

Exposició de motius
Títol I. Disposicions generals
Capítol primer. Objecte i àmbit d'aplicació
Article 1. Objecte
Article 2. Àmbit subjectiu
Article 3. Àmbit objectiu
Article 4. Activitats prohibides
Article 5. Activitats excloses
Capítol segon. Definicions
Article 6. Definicions
Títol II. Els òrgans de regulació i supervisió
Article 7. L'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances. Règim jurídic bàsic
Article 8. Potestats de control i supervisió
Article 9. Criteris d'exercici de les potestats de supervisió
Article 10. Criteris d'exercici de les potestats de supervisió respecte de grups d'entitats asseguradores o reasseguradores
Article 11. Criteris d'exercici de les potestats de supervisió davant situacions de deteriorament financer i de dificultat financera
Article 12. Supervisió macroprudencial
Article 13. Mecanismes de cooperació interna i transfronterera
Article 14. Deures de confidencialitat i reserva
Títol III. Accés a l'activitat
Capítol primer. Deure d'obtenció d'autorització
Article 15. Deure d'obtenció d'autorització
Article 16. Activitats realitzades sense autorització
Capítol segon. Requisits per a l'atorgament de l'autorització
Article 17. Requisits
Article 18. Forma jurídica
Article 19. Mencions estatutàries
Article 20. Programa d'activitats
Article 21. Capital social mínim
Article 22. Informació sobre participacions significatives i vincles estrets
Article 23. Persones amb funcions d'alta direcció
Article 24. Honorabilitat i professionalitat
Capítol tercer. Procediment
Article 25. Competència
Article 26. Tramitació i resolució
Article 27. Efectes de l'atorgament de l'autorització
Capítol quart. Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores
Article 28. Règim jurídic del Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores
Capítol cinquè. Règim especial de les entitats domiciliades fora del Principat d'Andorra
Article 29. Entitats asseguradores domiciliades fora del Principat d'Andorra
Article 30. Entitats reasseguradores domiciliades fora del Principat d'Andorra

Títol IV. Règim d'exercici de l'activitat

Capítol primer. Transparència

Article 31. *Comptabilitat i auditoria externa dels comptes anuals*

Article 32. *Deures de comunicació a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.*

Article 33. *Informació pública*

Article 34. *Govern corporatiu*

Capítol segon. Gestió de riscos

Article 35. *Control intern*

Article 36. *Auditoria interna*

Article 37. *Funció actuarial*

Article 38. *Avaluació interna i gestió de riscos i de solvència*

Article 39. *Verificació del compliment normatiu*

Article 40. *Regles de valoració. Provisions tècniques*

Article 41. *Fons propis*

Article 42. *Solvència*

Article 43. *Inversions*

Article 44. *Externalització i concentració de funcions*

Article 45. *Prevenió del frau*

Capítol tercer. Conductes de mercat

Article 46. *Deures d'informació als prenedors i als assegurats*

Article 47. *Pòlisses i documentació contractual. Fixació de tarifes de primes i bases tècniques*

Article 48. *Solució de conflictes*

Capítol quart. Règim especial de determinades operacions societàries

Article 49. *Cessió de cartera*

Article 50. *Modificacions estructurals*

Article 51. *Deure de respecte de les limitacions aplicables en matèria de participacions significatives*

Títol V. Infraccions i sancions

Capítol primer. Infraccions i sancions

Article 52. *Autoritat competent i subjectes responsables*

Article 53. *Classes d'infraccions*

Article 54. *Infraccions molt greus*

Article 55. *Infraccions greus*

Article 56. *Infraccions lleus*

Article 57. *Sancions*

Article 58. *Altres mesures*

Article 59. *Concurrència de responsabilitats*

Article 60. *Prescripció de les infraccions*

Capítol segon. Procediment

Article 61. *Procediment sancionador*

Article 62. *Mesures cautelars*

Article 63. *Coordinació amb altres procediments sancionadors*

Títol VI. Cessament en l'activitat

Capítol primer. Revocació de l'autorització

Article 64. *Revocació parcial*

Article 65. *Revocació total*

Article 66. *Revocació de l'autorització atorgada a entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades fora del Principat d'Andorra*

Article 67. *Procediment i efectes de la revocació*

Capítol segon. Dissolució i liquidació administrativa

Article 68. *Causas de dissolució*

Article 69. *Procediment de dissolució. Reactivació*

Article 70. *Règim de la liquidació*

Article 71. *Procediment de liquidació*

Article 72. *Protecció dels crèdits per contracte d'assegurança*

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Rams de l'assegurança.

Disposició addicional segona. Reassegurança

Disposició addicional tercera. Règim dels mediadors d'assegurances

Disposició addicional quarta. No discriminació per motiu de discapacitat

Disposició addicional cinquena. Obligtorietat de la contractació d'assegurances

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera. Funcions del Ministeri de Finances

Disposició transitòria segona. Règim de les entitats asseguradores i reasseguradores que disposin d'autorització per operar obtinguda abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei

Disposició transitòria tercera. Expedients en tramitació

Disposició derogatòria

Disposició derogatòria única

Disposicions finals

Disposició final primera. Normativa comptable

Disposició final segona. Fons de Garantia per a la Liquidació d'Entitats Asseguradores

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 10/2013, de l'INAF i transformació de l'Institut Nacional Andorrà de Finances en l'Institut Nacional Andorrà d'Assegurances i Finances

Disposició final quarta. Desenvolupament reglamentari

Disposició final cinquena. Entrada en vigor

Exposició de motius

El Principat d'Andorra va emprendre fa anys una actuació molt decidida amb l'objectiu d'aconseguir l'homologació plena del seu sistema financer a fi de facilitar-ne la consolidació i el desenvolupament en el nou entorn europeu i internacional del segle XXI. Fins ara, per raons comprensibles, les iniciatives més destacades s'han centrat en el sector bancari. Avui dia, la necessitat d'emprendre també la modernització del règim d'ordenació i supervisió del sector de l'assegurança i la reassegurança s'ha fet evident fins al punt de fer-se pràcticament inajornable.

La regulació fins ara vigent ha complert raonablement les funcions que se li van encomanar. No obstant això, el Principat no pot continuar gaire més temps al marge dels canvis que es produeixen en el seu entorn immediat. En particular, la [Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances, de l'11 de maig de 1989](#), modificada per la [Llei 12/2015, del 16 de juliol](#), així com el règim de les potestats atribuïdes al Ministeri de Finances, han configurat un marc de regulació i supervisió del sector assegurador i reassegurador que actualment s'ha de considerar insuficient tenint en compte les noves tendències imperants en els sistemes que tradicionalment han estat els referents del nostre país.

La vocació d'Andorra en el context de la comunitat internacional exigeix que els punts de referència essencials d'aquesta tasca d'actualització del nostre marc de regulació i supervisió en l'àmbit de l'assegurança i la reassegurança siguin, en primer terme, els criteris que emanen de l'Associació Internacional d'Inspectors d'Assegurances (AIIA), i en segon terme i d'una manera molt destacada, el nou règim establert per la Unió Europea en aquest àmbit, conegut com a Solvència II, que ha vist la llum després d'un dilatat procés legislatiu desenvolupat a instàncies comunitàries. En efecte, la Directiva 2009/138/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 25 de novembre de 2009, sobre l'assegurança de vida, l'accés a l'activitat d'assegurança i de reassegurança i el seu exercici, així com la seva àmplia normativa de desenvolupament i les regles que dicta l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació (AEAPJ), constitueixen el marc necessari dins el qual s'ha d'encaminar l'adaptació de la indústria andorrana de l'assegurança i la reassegurança al nou entorn de regulació i supervisió. No obstant això, en no ser el Principat d'Andorra un estat membre de la Unió Europea, no poden incorporar-se peces bàsiques d'aquesta construcció jurídica com ara el dret d'establiment i la llibertat de prestació de serveis en els termes propis del dret de la Unió Europea, o el règim de llicència única o "passaport", que ha suposat un instrument notable d'integració efectiva dels mercats.

No resulta fàcil, a més, trobar el punt d'equilibri específic de regulació, ateses les peculiaritats derivades de la dimensió limitada del sector en el nostre país i les exigències d'una disciplina tan complexa i ambiciosa fins al punt que la seva aplicació efectiva exigirà un esforç important tant als operadors empresarials privats com a les autoritats públiques. Malgrat tot això, l'adaptació a aquestes noves realitats és perfectament possible si es consideren de manera adequada criteris de proporcionalitat, i aquesta Llei d'ordenació i supervisió de l'assegurança i la reassegurança en constitueix una prova. En efecte, el nou marc jurídic traçat per aquesta Llei parteix de la premissa d'assumir amb realisme els condicionants i la trajectòria del model que hi ha actualment, i introdueix una sèrie de canvis imprescindibles amb vista a garantir la transparència i la solvència del sector. En definitiva, per mitjà d'aquesta Llei es pretén que els diversos actors que concorren en l'àmbit assegurador i reassegurador andorrà puguin fer un primer esforç substancial d'adaptació a aquest nou marc normatiu, per així facilitar el compliment posterior de compromisos que, si s'escauen, poden esdevenir més exigents.

En aquest ordre de consideracions, aquesta Llei ha hagut d'adoptar una sèrie de mesures ineludibles a l'hora d'establir aquest nou marc jurídic. La millor manera d'abordar-les és examinant-ne els continguts més significatius i prestant una consideració especial a les que resulten més innovadores respecte de la legislació preexistent.

Aquesta Llei s'estructura en sis títols.

El títol I, dividit en dos capítols, conté diverses disposicions generals. S'hi regula l'objecte d'aquesta Llei, així com els àmbits subjectiu i objectiu, a fi de proporcionar la màxima seguretat jurídica en una qüestió tan crucial. A més, s'hi delimiten de forma acurada les activitats prohibides i les excloses del seu àmbit d'aplicació. El títol s'acaba amb un precepte en què es defineixen els principals termes propis de l'ordenació i la supervisió dels sectors que ens ocupen. Se segueix, d'aquesta manera, una tècnica legislativa generalitzada en el dret comparat.

El títol II estableix els òrgans de regulació i supervisió. Aquesta part de la norma conté algunes de les novetats més significatives. En el dret comparat es troben diverses opcions acreditades a l'hora d'estructurar la responsabilitat de la supervisió del sector. Es pot fer residir la funció en un òrgan del Ministeri de Finances, crear un nou ens específicament dedicat a aquesta tasca o, també, encomanar-la a un macrosupervisor que abasti tant el sector financer com el propi de les assegurances i reassegurances. Totes ofereixen avantatges i inconvenients. La Llei fa seva l'última de les possibilitats esmentades, considerant que en cas del Principat d'Andorra la millor opció és encarregar aquesta nova funció a l'actual Institut Nacional Andorrà de Finances, que es convertiria així en l'Institut Nacional Andorrà d'Assegurances i Finances. En l'elecció d'aquest model han sigut decisius dos ordres de consideracions. D'una banda, la voluntat d'aprofitar

l'experiència i la trajectòria d'una entitat que ja ha hagut de fer front a tasques importants de supervisió. I de l'altra, la necessitat d'atendre aquestes noves exigències sense assumir uns costos econòmics superiors als que pot assumir el país. La transformació de l'actual Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF) en l'Institut Nacional Andorrà d'Assegurances i Finances exigeix una revisió, una adaptació i una harmonització prèvies o simultànies de les diverses disposicions orgàniques i procedimentals reguladores de l'INAF que no correspon fer mitjançant aquesta Llei, essencialment centrada en l'establiment del nou marc d'ordenació i supervisió de fons. És per això que s'hi utilitzen els termes genèrics "Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances", o "la seva Direcció i el seu Consell d'Administració", deixant que sigui la futura Llei de reforma de l'INAF la que, dins del termini de *vacatio legis*, atorgui a l'INAF les funcions corresponents i en disposi el canvi de nom. En la mesura que aquest procés d'adaptació normativa i organitzativa tindrà una durada i un grau de complexitat que, a hores d'ara, són difícils de preveure, s'estableix *ad cautelam* un règim transitori especial que només serà aplicable en el cas que, arribada la data d'entrada en vigor de la Llei, l'adaptació esmentada no hagi conclòs. D'acord amb aquest règim transitori especial, el nou sistema d'ordenació i supervisió entrarà en qualsevol cas en funcionament però de manera provisional el Ministeri de Finances es farà càrrec de la seva gestió. Aquesta mesura pretén deixar molt clar el compromís del Principat en el compliment del calendari de l'adaptació als principis de Solvència II.

Igual que succeeix actualment en l'àmbit del sector financer, l'Institut tindrà la potestat d'obtenir informació, incloses dades personals, de qualsevol persona física o jurídica en l'exercici de les seves funcions, així com cooperar amb autoritats estrangeres en la supervisió i el control del compliment de la legislació relativa a les activitats pròpies de les entitats operatives del sistema assegurador, intercanviant informació i col·laborant en el marc d'investigacions o inspeccions, d'acord amb les prescripcions de l'article 14. És per això que es preveu la qualificació dels articles 8, 9 i 10, que incorporen les potestats de control i supervisió per part de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances i els criteris per al seu exercici; de l'article 32, que estableix els deures de comunicació a l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances; i dels articles 14 i 15, relatius a la cooperació internacional de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances, en la mesura que preveuen l'obtenció i/o l'intercanvi de dades personals de qualsevol persona física o jurídica, per acomplir l'establert a l'article 40 de la Constitució del Principat d'Andorra.

El títol III, estructurat en cinc capítols, s'ocupa de l'accés a l'activitat de l'assegurança i la reassegurança. En primer lloc, s'estableix el deure d'obtenir autorització i, tot seguit, es regulen els diversos requisits exigibles. Revesteixen una transcendència especial les normes en matèria de procediment i les garanties jurídiques que s'estableixen en benefici dels operadors del sector. Un capítol específic es dedica a l'establiment del Registre d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores. El títol acaba tractant la qüestió crucial del règim d'accés al mercat andorrà de les entitats domiciliades fora del Principat. Així mateix, amb la finalitat de descarregar l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances de la tasca de supervisió de grups internacionals, la qual amb freqüència podria ser excessivament complexa i onerosa tenint en compte els seus mitjans humans i materials, s'introdueix un mecanisme que permet dictar resolucions d'equivalència a favor dels sistemes de supervisió dels estats d'origen de les delegacions.

El títol IV, dividit en quatre capítols, tracta del règim d'exercici de l'activitat. S'hi estableix el nucli central del nou règim de supervisió, en què s'incorporen les exigències bàsiques derivades dels tres pilars de Solvència II. En especial, cal destacar l'establiment del capital de solvència obligatori i del capital mínim obligatori, o la regulació de les conductes de mercat o de certes operacions societàries, entre altres molts condicionants als quals, d'ara endavant, s'ha d'adaptar el sector. La mateixa Directiva Solvència II reconeix (en l'article 4) la necessitat de prendre molt en consideració les peculiaritats de les empreses d'assegurances de dimensió petita o mitjana, que sens dubte són les habituals en el cas del nostre Principat. D'acord amb els paràmetres econòmics que estableix el precepte esmentat de la Directiva Solvència II, hauria sigut perfectament admissible deixar al marge d'aquest règim una part substancial del sector assegurador andorrà. No obstant això, aquesta Llei opta per una solució intermèdia en la línia del plantejament prèviament enunciat; això és, estableix un règim general que incorpora els mecanismes essencials de Solvència II i alhora es delimita un règim *ad hoc* per a les entitats de petita dimensió proporcionat a les característiques i les possibilitats d'aquestes companyies.

El títol V, dividit en dos capítols, introdueix un ampli règim d'infraccions i sancions administratives que resulta imprescindible a fi de dotar el nou model supervisor de la credibilitat necessària. No obstant això, es tracta d'un règim ponderat pel que fa al fons i plenament garantista pel que fa als drets dels subjectes inclosos en el seu àmbit d'aplicació.

El títol VI, dividit en dos capítols, s'ocupa del cessament en l'activitat. S'hi regulen diversos supòsits de revocació de les autoritzacions, així com el règim de la dissolució i la liquidació administrativa de les entitats. A més, aquesta Llei, a part d'introduir una regulació de la sortida del mercat en la línia dels sistemes de referència, s'ocupa d'introduir mecanismes de protecció dels crèdits per contracte d'assegurança.

Clouen aquesta Llei cinc disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i cinc disposicions finals.

D'aquestes disposicions es poden destacar la regulació detallada, mitjançant disposició addicional, dels rams de l'assegurança o del règim aplicable als mediadors o el tractament equilibrat que es fa en relació amb la qüestió essencial del dret transitori; en aquest sentit, i quant a la supervisió, es preveu un règim provisional en el sentit ja expressat en explicar el model escollit al títol II de la Llei per si és necessari activar-lo mentre es constitueix el supervisor independent; i quant a les autoritzacions atorgades de conformitat amb la legislació anterior, se'n conserva la validesa, però amb l'obligació de les entitats de sotmetre's al nou règim d'ordenació i supervisió.

Cal destacar també que la disposició derogatòria estableix específicament quina és la normativa afectada per la nova Llei; en aquest sentit, queda clara la voluntat del legislador de respectar la resta de normativa actualment en vigor que regula aspectes que van més enllà de l'estricta àmbit assegurador, com és el cas de la [Llei 7/2013, del 9 de maig, sobre el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer andorrà, i la resta de les disposicions que regulen l'exercici de les activitats financeres al Principat d'Andorra](#).

Per acabar, les disposicions finals recullen una enumeració de noves iniciatives normatives, com l'aprovació d'una normativa comptable per

a les entitats subjectes a la Llei, la regulació del Fons de Garantia per a la Liquidació d'Entitats Asseguradores, la modificació de la [Llei 10/2013, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances](#) per donar-li la forma que exigeixen els requeriments de supervisió que estableix la Llei, i el desenvolupament reglamentari de la norma.

Finalment, cal destacar la introducció d'una vacatio legis especial, per facilitar l'adaptació del sector i aprovar totes les disposicions legals i reglamentàries que tècnicament es considerin oportunes salvaguardant la seguretat jurídica.

Títol I. Disposicions generals

Capítol primer. Objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. *Objecte*

1. Aquesta Llei té per objecte establir el règim de regulació i supervisió del mercat d'assegurances i reassegurances del Principat d'Andorra, amb la finalitat de garantir-ne la transparència, promoure'n el desenvolupament ordenat, i tutelar els drets dels prenedors, els assegurats i els beneficiaris.

2. En particular, en aquesta Llei s'estableixen les condicions d'accés a l'activitat i el seu exercici, el règim aplicable en matèria de supervisió i solvència, i també s'hi regula el sanejament i la liquidació de les entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades al Principat d'Andorra.

3. Les funcions de supervisió i control del mercat d'assegurances i reassegurances del Principat d'Andorra s'han d'efectuar per mitjà de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances.

Registreu-vos a [LesLleis.com](#) per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

Jà Estic Registrat